

Alkoholizam

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 10 | Nivo: Visoka hotelijerska škola

*Alkoholizam se ne dogodi odjedanput, on se događa godinama!

"Za alkoholičara je jedno piće previše, a hiljadu pića, nedovoljno."

ALKOHOLIZAM JE BOLEST, KOJA ZBOG PREKOMERNE DUGOTRAJNE KONZUMACIJE ALKOHOLNIH PIĆA DOVODI DO OŠTEĆENJA SVIH ORGANA I POREMEĆAJA SVIH ČOVEKOVIH FUNKCIJA, PSIHIČKIH POREMEĆAJA I OŠTEĆENJA MORALNOG PONAŠANJA.

Definicija alkoholičara Svetske zdravstvene organizacije glasi:

ALKOHOLIČAREM SE SMATRA OSOBA KOJA DUŽE I PREKOMERNO KONZUMIRA ALKOHOLNA PIĆA, KOD KOJE SE RAZVILA ZAVISNOST OD ALKOHOLA I KOD KOJE JE DOŠLO DO OŠTEĆENJA DUŠEVNOG I TELESNOG ZDRAVLJA KAO I RAZUMNOG STANJA. U POJAM ALKOHOLIČARA UKLJUČUJE SE I OSOBA KOJA POKAZUJE POČETKE POREMEĆAJA U TOM SMISLU.

Evolucija shvatanja alkoholizma

Sledeći istoriju, može se videti da su alkohol, a sa njim i alkoholizam pratioci čoveka od njegovih najranijih vremena. Reč alkohol je arapskog porekla alkohol znači vrlo fin. Međutim, proizvodnja alkohola postojala je mnogo pre nastanka arabijske kulture. Gotovo kod svih naroda u svetu alkoholna pića su upotrebljavana kao opojna sredstva za uživanje, kao i u religijsko magijske svrhe. Značajno mesto alkohol zauzima i u narodnoj empirijskoj medicini.

Prva alkoholna pića bila su vina dobijena fermentacijom grožđa i meda.

Još u vreme starog veka bilo je poznato da alkohol izaziva određene probleme, pa su tako spartanci pre 3000 godina, po naredbi kralja, odsecali noge onima koji su se opijali. U Rimskom carstvu zakonom je bilo zabranjeno konzumiranje alkohola mlađima od 30 godina.

Sa proizvodnjom piva, danas najrasprostranjenijim pićem, započelo se u sednjem veku. Iako žestoka alkoholna pića, koja se dobijaju procesom destilacije bivaju poznata pre srednjeg veka, njihova značajnija upotreba počinje tek nekoliko vekova kasnije. Paralelno sa razvojem civilizacije raste i zloupotreba alkohola. Naročito mogućnost njegove industrijske proizvodnje.

Još u starom veku postojalo je mišljenje da se radi o bolesti. Tek drugom polovinom 14. veka dolazi do značajnijeg interesovanja za proučavanje alkoholizma i njegovog tumačenja kao bolesti. Pre 2000 godina, Tomas Troter iznosi mišljenje da je alkoholizam bolesna pojava. Paralelno ovom shvatanju postoji tumačenje po kome alkoholizam nije bolest, već pojava uglavnom uslovljena sociokulturnim faktorima. Potom se javlja mišljenje da je alkoholizam u suštini sekundarna pojava kod pojedinaca koji boliju od nekog drugog psihijatrijskog poremećaja, dok se u ovoj literaturi ovom problemu prilazi i sa stanovišta da je alkoholizam, a posebno alkoholna adicija, primarno oboljenje.

Po prvi put opisuju se pojedini klinički sindromi alkoholizma. Vernik opisuje encefalopatski sindrom, Korsakov alkoholnu psihozu kasnije poznatu kao korsakovljeva psihoza. Međutim, u 20. veku prvenstveno psihijatri pokazuju interesovanje za alkoholizam. Između dva svetska rata preovlađuje mišljenje da alkoholičare treba stacionirati u zavode. U tom periodu se javljaju različiti oblici lečenja, a posebno oni koji se temelje na učenju ruskog neurofiziologa Pavlova o stvaranju uslovnog refleksa gađenja obolelog prema alkoholu.

Godine 1935. u SAD se javljaju prve grupe anonimnih alkoholičara, jer je došlo do spoznaje da se u grupi apstinenata mnogo lakše održava i podnosi emocionalna tenzija. Posle drugog svetskog rata, pojavom psihofarmaceutске revolucije koja donosi bitne promene unutar psihijatrije. Javljuju se nove nade u lečenju alkoholizma.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com